

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΚΟΤΖΙΟΥΛΑ

14 Feb 1940
9. (τελευταίο)

[illegible][illegible]

της(12). Νομίζοντας κιόλας πώς ο Φαρνάβιαχος(13) πρόθυμα θα του παραχώρουσε τα μέσα και την εξουσία, ο βασιλιάς του ταξιδιού, πήγε να τον βρει στη Φρυγία, όπου και έμεινε στην αυλή του κολακεύοντας εκείνον και ζώντας ο ίδιος μέσα σε τιμές.

[illegible]

ΑΠΟΔΕΙΞΙΖΕΤΑΙ Στο τέλος ε-
Η ΕΞΟΝΤΙΣΜΟΣ Κριτίας (15) ε-
ΤΟΥ. στήθηκε στο
 Αυσαντρο ποσόν
 γίνεται πατέ, δόν θαύμον δημο-
 κρτία ο' Αθηνίων, να εξεφαλά-
 σουν την κυριαρχία τους στην 'Ελ-
 λάδα, να καταλάβουν τον κόσμο
 άλλου, πρόθεσις. δέχον νοήμα-
 φρονία ο' Αθηνίων την διπλοχρ-
 ασίαν, ο' Αλκιβιάδης δεν θαύμαζε
 δόν ζει να καθίσουν ήσυχά στο νέο
 πολιτεύμα. Καί δέ ο' ακούλουσθε-
 τας υποδείξεις του Κριτία ο' Αύ-
 σαντρος, αν δέν του γρόνταν, α-
 τίς άρχες του πόπου του μάτα δ-
 (15) του ποσόν, ο' Αθηνίων, να
 τώσων τον 'Αλκιβιάδη αυτό έκείνοι
 τόκααν ειπε έπειδή φοβήθηκαν
 τη δυναμικότητα και τη μεγαλο-
 προσημοσύνη της εις γατι βέλ-
 λαν να ελκυστήρουν τον 'Αγν.

Ο ΝΕΙΡΑ ΠΟΥ ΧΧΧΙΧ. Ὁ Λύ-
ΒΓΑΙΝΟΥΝ σαντρος λοιπὸν
διαβίβασε τὴ δι-
αταγὴ στὸ Φαρνάβαζο μὲ τὴν ἐν-

πολὴν αὐτὴν ἐκέλευσε. Ἐκείνους ἀνάσσει αὕτῃ τῇ φρονιτῇ στον ἀ-
δερροῦ τοῦ τοῦ Ματθαίου καὶ στοῦ θειοῦ
τοῦ τοῦ Σουσαμῆθι. Ἐκείνη τὴν
ποχὴ ὁ Ἀλκιεύδης ἐτύχε νὰ κα-
τασκευάσῃ μιὰ κομωμένη τῆς φρυγι-
ανῆς ἁγίας τοῦ τῆς ἐπαύρις
ἐκείνης. Ἐκείνη τὴν ποχὴν
τοῦ τοῦ ἐλλείνει δυνάμει τοῦ
ποῦς ταχὺ φοροῦσι τὰ ρούχα τῆς
ἐπαύρις, ἐνὶ ἐκείνῃ κριτώντας
στὴν ἀγκαλιά της τὸ κεφάλι τοῦ
ἐξάσε τοῦ προσώπου τοῦ με φαισί-
δια. Σὺμφωνα με ἄλλη ἐκδοχὴ ὁ
ἐκείνης ποῦς ὁ ἀνθρώπου τοῦ
Ματθαίου τὸν ἐκείνης ποῦς
ποῦς κοιτῶντες τὸ σῶμα τοῦ. Ἄνε-
μάλιστα ποῦς τ' δυνεο αὐτὸ ποῦ
παρουσιάστηκε μὲν ἵλιον πρὶν
ἀπὸ τὸ θάνατό τοῦ.

ΛΕ ΠΙ ΜΠΕΡΕΙ... Έκείνοι που
ΕΞ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑ- στήθηκαν
ΝΑΤΟ του... του ασυλίστου
δεν τολμούσαν
μπόνε μέσα, παρά τὸν περικύ-
κλωναν ὅς' οὔτε καὶ ἔξωθεν φωτι-
Μόλις τὸ πῦρ εἰσήλθε ὁ Ἀλκιβί-
αδης, ῥαβέζε τὰ πόδια καὶ ἀπὸ τὰ
καρτὴς μὲς στὴ φωτιά. Ὁ ἴδιος
τὸν κινῶντας ἐπὶ τὴν λαμπρότα-
το σπρίτο τοῦ χειρὶ, προβάλλοντας μὲ τ'
ῥαλο τοῦ μαχαίρι, πέρασε μὲς στ'
τὴν φωτιά χωρίς νὰ πάθει τίποτε
καὶ πρὶν ὁ ἀλογος τοῦ κἀφάνου
ἀπὸ τὸν ῥαβέζοντα τὸν ἄνθρωπο
εἰσελθε ἔξω σκορπιστήκανε. Κανένας
δὲν τολμοῦσε νὰ τὸν περιμένει
νὰρθε στὴν τά χέρια· μαζὶ του,
μόνο σταθήκανε ὁ ἀπόστασι τοῦ
ἄρματός νὰ τοῦ ρίγουν ἀκόντια
καὶ βέλη. Ὅταν τὸν ἄρματον ἔτσι
ἀπὸ τὸ πόδι τοῦ ἀνδρῶνα τοῦ δά-
δατος. Τὴν αὐτὴν σπῆκασι τὸ
κράσι καὶ ἀφού τὸν τῆλε καὶ τὸν ἔ-
σκηπασε μὲ τὰ δικὰ τῆς φορέματά
τοῦ ἔκανε δὲς τῆς ἐπέρτασι τοῦ
περιστάσεως, λαμπρὴ κηδεῖα καὶ
ἀντάτια του. Αὐτὴ ἡ γυναίκα λέγε
πὼς εἶταν ἡ μητέρα τῆς Λαίδας καὶ
ἐπὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἔπαιζε μὲ
τὸν χιτὸν εἶχε φέρει στὴν Ἑλλάδα
σκέπασα ἀπὸ τὰ ὕγκαρα, μὴ πο-
τιλεῖται τῆς Σικελίας.

ΕΝΑ ΑΛΛΟ ΤΕ- Μερικοί όμως
ΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΘΑ- έχουν συμφωνή-
ΛΟΙΣ ΤΑΙΡΙΑΣ- σει με τον πο-
ΚΑΛΥΤΕΡΗ ραπάνο στις λυ-
πομπιέρες του
θανάτου του 'Αλκιβιάδη, υποστη-
ρίζουν ωστόσο πως δεν ευθύνον-
ται γι' αυτό ούτε οι Φαναριώτες
ούτε οι Λυσιστράτες ούτε οι Ακαδημαϊ-
κοί, αλλά ο ίδιος ο Θεός, που γιατί
που είχαν ο ίδιος ο 'Αλκιβιάδης.
Ετσι θαφείρεται μία κοπέλα από
καλό σπίτι και ζούσε μαζί της, Τ'
αδερφή της όμως δεν άντεχαναν
αυτή την προσβολή, κι έβγαλαν να
έλθει φωτιά στο σπίτι όπου κατοί-
κουσε, και τότε ο Θεός, που γιατί
που είχαν, όπως ανέφερε παραπάνω,
καθώς πήγαινε να γλυτώσει
μέσ' απ' τη φωτιά.

ΤΕΛΟΣ

[illegible]

ἵνα καλὸ φησὶ καλὸ
 ῥέπει νῦναι το
 ῖτα, ἀν ἴσως καὶ
 ὡς κάνει διπλῶ
 καὶ δ: διπλῶ καλὸ
 ἰσὺ καὶ: ἰ
 ῥεπει καὶ ἔστι: ἱσὺ καὶ
 τὸ καὶ: ἰ
 (Στ. 905—6)
 ἰ, στέκου μακριὰ
 ὅπως ὁ διάβολος
 λέει ὁ λόγος,
 ἀνῆλθον καὶ: ἰ
 ἵνα τὸν κάνει
 πάντα τὸν σῶμα
 καλὸ ἡμῶν.
 (Στ. 113—4)
 ἰουστὴ ἀκόμα τὸ
 ἰ ἀνῆλθον εὐαγγ